

ADVIES

2009-088

10 november 2009

Klacht leerkracht bejegent leerling onheus en spant zich onvoldoende in om dit gevoel weg te nemen

Leerkracht bejegent volgens klagers leerling onheus en spant zich onvoldoende in om dit gevoel weg te nemen.

De Commissie is van oordeel dat wanneer een kind zich structureel onheus bejegend dan wel benadeeld voelt door een leerkracht, door de school bepaalde maatregelen genomen moeten worden. De Commissie is hier van oordeel dat er onvoldoende erkenning is geweest dan wel begrip is getoond voor de leerling's beleving van de situatie. Hoewel het voor de school moeilijk is om in te schatten wat de leerling werkelijk voelde, had het feit dat de ouders aangeklaagde hierop diverse keren hadden aangesproken, een duidelijk signaal moeten zijn. De Commissie is voorts op basis van de stukken en hetgeen ter zitting is aangevoerd van oordeel dat aangeklaagde onvoldoende daadkrachtig heeft opgetreden en onvoldoende begrip heeft getoond.

De Commissie acht de klacht gegrond.

1. Verloop van de klachtenprocedure

- 1.1. Bij brief van 1 september 2009 (met bijlagen), ontvangen op 9 september 2009, hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie). De klacht is gericht tegen de heer *L*, leerkracht (hierna te noemen: aangeklaagde), van de Christelijke basisschool "De ***" te S. (hierna te noemen: de school).
- 1.2. Bij brief van 22 september 2009 heeft aangeklaagde zijn reactie op het gestelde in de klachtbrief gegeven.
- 1.3. Bij brief van 23 september 2009 heeft de heer*B*, algemeen directeur, namens het bevoegd gezag verweer gevoerd tegen de klachtbrief.
- 1.4. Op 10 november 2009 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar klagers in persoon zijn verschenen, bijgestaan door mevrouw I. de Jong, vertrouwenspersoon. Namens de school zijn de heer *H*, interim-directeur, en aangeklaagde verschenen. Het bevoegd gezag heeft zich laten vertegenwoordigen door de heer *B*, voornoemd. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

2. Standpunt van klagers

Uit hetgeen schriftelijk en ter zitting door klager naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de volgende klacht af.

A is in het schooljaar 2008-2009 leerling in groep 8a.

Klagers uiten hun bezwaren over het gedrag van aangeklaagde en zijn omgang met *A*. *A* voelde zich onheus bejegend en achtergesteld ten opzichte van de andere leerlingen door aangeklaagde. In dit verband geven klagers onder meer aan dat aangeklaagde *A* voor de klas voor schut heeft gezet, heeft vernederd, nors en kortaf tegen *A* is geweest en zich niet c.q. onvoldoende heeft ingeleefd in de gevoelswereld van *A*. Verder spreken klagers hun teleurstelling uit over het feit dat aangeklaagde geen interesse heeft getoond in de gezondheidsproblemen van *A*, met name tijdens diens verblijf in het ziekenhuis voor drie weken. Zij stellen dat aangeklaagde hun zoon ernstige psychische schade heeft toegebracht. Klagers hebben het afgelopen schooljaar minimaal vier keer geprobeerd om aangeklaagde te laten inzien dat *A* zich onheus bejegend voelde door aangeklaagde. Klagers stellen dat aangeklaagde geen poging heeft ondernomen om met *A* een gesprek aan te gaan. Uiteindelijk was *A* zo overstuurd dat klagers hem niet meer naar het afscheidsfeest en de eindmusical hebben laten gaan. Klagers voeren verder aan dat zij bij de heer *H*, voornoemd, en bij mevrouw Van der *Z*, vertrouwenspersoon, hun bezwaren kenbaar gemaakt hebben. Het gesprek, dat daarna heeft plaatsgevonden met de heer *H*, mevrouw Van der *Z* en aangeklaagde hebben klagers als onbevredigend ervaren.

3. Standpunt van aangeklaagde

Aangeklaagde heeft aangegeven, dat klagers twee gesprekken met hem hebben gevoerd over het wel en wee van *A*. Aangeklaagde deelt de opvatting van klagers over zijn benadering en bejegening van *A* niet. Aangeklaagde geeft aan dat hij na het eerste gesprek met klagers *A* de dag daarop op de gang heeft aangesproken en hem heeft gezegd dat hij *A* gelijkwaardig aan alle andere kinderen in de groep behandelt. Na het tweede gesprek met klagers heeft aangeklaagde geen actie naar *A* ondernomen. Door de drukte is dat er bij ingeschoten. Verder stelt aangeklaagde dat hij niet heeft kunnen weten dat *A* aan het einde van het jaar zo overstuurd was dat hij niet meer naar het eindfeest kon gaan. Aangeklaagde stelt dat hij correct met *A* is omgegaan. Voor zover klagers twee voorvallen noemen over het vernederen en afkraken van hun zoon, stelt aangeklaagde dat het op geen enkele manier zijn intentie is geweest om *A* te vernederen of af te kraken. Aangeklaagde meent dat hij voldoende inzicht en inlevingsvermogen in kinderen heeft en dat hij zich maximaal inzet om het welzijn van kinderen te bevorderen. Aangeklaagde stelt dat het hem niet duidelijk is geweest dat er al in een vroeg stadium in dit schooljaar sprake is geweest van onvrede bij klagers over de situatie. Ten slotte erkent aangeklaagde dat er zaken niet goed zijn gelopen, maar hij stelt dat hij hiervoor zijn excuses heeft aangeboden. Aangeklaagde heeft ter zitting aangegeven, dat hij ervan heeft geleerd en dat hij een dergelijke toestand in de toekomst wil voorkomen. Ter zitting heeft aangeklaagde verder erkend, dat hij te weinig aandacht heeft geschonken aan de gezondheidsproblemen van *A*, met name tijdens zijn ziekenhuisopname. In dit verband heeft aangeklaagde met zijn handgeschreven brief van 16 juli 2009 geprobeerd om achteraf begrip te tonen.

4. Standpunt van bevoegd gezag

Het bevoegd gezag heeft naar aanleiding van de klacht aan de school geadviseerd om mevrouw Van der *Z* als vertrouwenspersoon in te schakelen. Er is ruim aandacht besteed aan hoor en wederhoor: mevrouw Van der *Z* heeft, zowel afzonderlijk als gezamenlijk, gesprekken gevoerd met de heer *H*,

aangeklaagde en klagers. Aangeklaagde heeft zijn excuses aangeboden en dit in een brief verwoord. Het bevoegd gezag stelt dat de organisatie naar behoren heeft gehandeld en geanticipeerd.

5. Overwegingen van de Commissie

Klagers verwijten de school dat aangeklaagde hun zoon onheus heeft bejegend en zich onvoldoende heeft ingespannen om dit gevoel bij *A* weg te nemen. Daardoor is de situatie steeds verder verslechterd.

Met betrekking tot de klacht is de Commissie van oordeel dat wanneer een kind zich structureel onheus bejegend dan wel benadeeld voelt door een leerkracht, door de school bepaalde maatregelen genomen moeten worden.

Door klagers is meerdere malen naar voren gebracht dat *A* zich onheus bejegend en zich (ten opzichte van de andere leerlingen) achtergesteld voelde door aangeklaagde. Hiermee was het probleem bij school dan wel aangeklaagde voldoende bekend. De school diende hier actie op te ondernemen, ook wanneer er in de optiek van de leerkracht twijfel bestaat of er daadwerkelijk sprake is van onheuse bejegening en benadeling. Wanneer een kind zich bij voortduring onheus bejegend voelt, dienen deze signalen opgepakt te worden.

De Commissie is van oordeel dat er onvoldoende erkenning is geweest dan wel begrip is getoond voor *A*'s beleving van de situatie. Hoewel het voor de school moeilijk is om in te schatten wat *A* werkelijk voelde, had het feit dat de ouders aangeklaagde hierop diverse keren hadden aangesproken, een duidelijk signaal moeten zijn.

De Commissie is voorts op basis van de stukken en hetgeen ter zitting is aangevoerd van oordeel dat aangeklaagde onvoldoende daadkrachtig heeft opgetreden en onvoldoende begrip heeft getoond. Hij heeft weliswaar na klachten en geuite bezorgdheid van klagers *A* hierover eenmaal op de gang kort aangesproken, maar dit lijkt niets te hebben opgeleverd, althans voor klagers is onvoldoende inzichtelijk geworden wat er met hun klachten werd gedaan. De Commissie plaatst in dit kader haar vraagtekens bij de wijze waarop aangeklaagde met *A* heeft gecommuniceerd. Het voorbeeld van een "snelle" mededeling door aangeklaagde op de gang over gelijke behandeling ten opzichte van de andere leerlingen getuigt, naar het oordeel van de Commissie, niet van voldoende duidelijke communicatie naar *A* om begrip te tonen voor zijn gevoel en dit gevoel weg te nemen. Dat aangeklaagde vervolgens, nadat klagers hadden meegedeeld dat de situatie niet was verbeterd, naar eigen zeggen is "vergeten" hier aandacht aan te besteden en zijn acties terug te koppelen naar klagers, acht de Commissie hoogst onzorgvuldig. Dit toont ook aan dat aangeklaagde heeft verzuimd om te toetsen of zijn benadering bij *A* wel het gewenste effect had. Dit getuigt niet van een professionele en resultaatgerichte opstelling. De Commissie kan klagers volgen in hun stelling dat het feit dat aangeklaagde nauwelijks aandacht heeft besteed aan het langdurige ziekenhuisverblijf van *A* ertoe geleid heeft dat klagers en *A* zich in toenemende mate genegeerd en achtergesteld voelden.

Dit alles overziende is de Commissie van oordeel dat de klacht gegrond verklaard dient te worden.

De Commissie tekent, ter voorlichting van klagers, nog wel aan dat met de gegrondverklaring van de klacht, voor de Commissie niet is komen vast te staan dat *A* als gevolg van het gedrag van

aangeklaagde psychische schade heeft opgelopen. Dat deze periode voor hem niet altijd even gemakkelijk is geweest, is invoelbaar, maar dit betekent niet automatisch dat hiermee een causaal verband tussen de handelwijze van aangeklaagde enerzijds en de gestelde psychische schade anderzijds gegeven is.

6. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie verklaart de klacht gegrond.

7. Advies aan bevoegd gezag

Gelet op het voorgaande ziet de Commissie geen aanleiding om aan het bevoegd gezag advies uit te brengen.

Aldus gegeven op 10 november 2009 door de heer mr. E.I. Batelaan-Boomsma, voorzitter, en drs. K.M.P.A.M. Hàbryka, drs. L. van Noort als leden, in tegenwoordigheid van mevrouw mr. B. Jongedijk-Eijsink als secretaris.